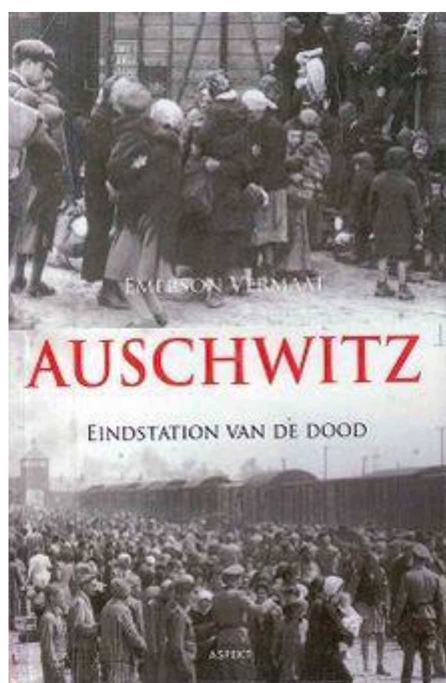
“Auschwitz, eindstation van de dood”: Fiction Judaïca

Gawain 5 juli 2014

Een bijdrage van Gawain. Afbeeldingen tevens ingezonden door Gawain.

Een lezer attendeerde mij op het boek ***“Auschwitz, eindstation van de dood”*** van ene Emerson Vermaat. Te oordelen naar enkele onderwerpen uit de inhoud en de wervende recensies, noemde die lezer dit treffend ***“een nieuw boek, vol oude leugens”.***

Typisch een boek van en voor de stakkers die, na Basisschool, Middelbare school, Universiteit, Radio & tv, “Kwaliteitskranten”, etc. nog altijd te weinig weten van Gruwelijke Gruwelijkheden door Gruwel Monsters en Gruwelijk Lugubere creaturen, Duitsers en “Nazi’s” geheten, zonder aanleiding uit Duivelse Minderwaardigheid en Satanische Slechtheid aan Arme, Onschuldige Joden aandeden in Auschwitz, *“Het eindstation van de dood”*.

Onverdraaglijker nog dan Vermaats onbewezen gruwel-nonsens, is dat hij ons, soortgenoten van die Monsterlijke Monsters, die – hoe dan ook – qua geestelijke instelling, intelligentie, genen, culturele ontwikkeling en historie veel dichter bij (ons) staan dan welk ander Aards ras, zo dom acht dat wij die onbewezen uit Joodse kokers geloosde nonsens anno 2014 klakkeloos ***geloven*** en ook nog ***kopen***.

Het gaat te ver al zijn ***haatdoordrenkte waanzinverhalen*** te bespreken maar gelukkig is dat niet nodig. Wat hij aan vuilnis spuit, is in de 70-jarige Holocaust Haat Campagne immers niks bijzonders Het wordt op dagelijkse basis straffeloos over een verslagen tegenstander en diens nageslacht uitgegoten, zonder dezen ook maar één seconde kans op weerspraak of verdediging te bieden. Het is immoreel en vooral intens ***laf.*** Maar daarvoor hebben gehersenspoelde vuilschrijvers geen antenne.

Hier wat voorbeelden uit dat leugenachtige laffe schotschrift, genoeg om deze *trash* te deponeren in het riool, waar het thuishoort. Wie dan nog in die *bogus geloofr,* is niet meer te helpen.

Vermaat is academicus in "politiek", maar hij figureert ook in de media, de twee belangrijkste Leugenmonopoliserende Molochs van het Westen dus. Zijn moeder zal wel trots op hem zijn.

Ik volg zijn items zoals hij die bij de ***presentatie*** van zijn "boek" en de Engelse samenvatting opvoert [2] verdeeld in 7 items:

1. De titel: *"Auschwitz, Eindstation van de dood".*
2. Het verhaal van de Amsterdamse jood Ernst Verduin, die naar Auschwitz werd gedeporteerd om "vergast" te worden, maar *"als door een Wonder"* (à la honderdduizenden andere joodse "Holocaustoverlevenden") "de Holocaust" overleefde.
3. Het verhaal van Jenta-Jehudit Feig, ook "Holocaustoverlevende", die "later" gezegd zou hebben hoe zij zag dat Dr. Mengele een door hem uit het lijf van een levend (joods?) meisje gesneden nog kloppend hart in zijn handen hield.
4. Een heldhaftig hartverscheurend verhaal uit de zesde hand over een schoonheid van een joodse vrouw, Franceska Mann, die in de ontkleedruimte van "de gaskamer" haar kleding in het gezicht van een nazi zou hebben gesmeten, hem zijn pistool afhandig maakte en hem en twee andere SS-ers neerschoot.
5. Dat over vergassing van Joden in Auschwitz al vroeg vrij veel bekend was. Anne Frank – nu ook *Profetes* van "de Holocaust"- schreef er al in oktober 1942 over.
6. 'Holocaustontkenners' en radicale moslims willen een 'tweede Holocaust'. "Een overzicht van het wereldje van *"de antisemitische Holocaustontkenners"* (zowel neonazi's als radicale moslims) en systematische weerlegging van hun argumenten."
7. *"In Auschwitz werden de vergaste lijken van de Joden in grote crematoria verbrand. Elke vorm van lijkverbranding of crematie druist in tegen de Joodse traditie en het Joodse geloof en de nazi's wisten dat zeer wel."*

Overbodig te zeggen, dat ik die punten hier met gemak naar het rijk der fabelen zal verwijzen. Maar vooraf is van belang te weten dat:

A. Er is ***niet één bewijs*** dat Hitler of de "Nazi's" een Beleid of Plan hadden om de joden uit te roeien.

Niet één. Geen directief, geen richtlijnen, geen budget, geen verantwoordelijke(n), geen operationele plannen, geen organisatie, *niets.* In tientallen miljoenen buitgemaakte documenten en archieven van het Derde Rijk is *niet één A4-tje* aangetroffen dat ook maar zijdelings naar vermoorden of "vergassen" van joden (of anderen) verwees. *Nul, helemaal niets.*

Alvorens Vermaat (of wie ook) Verhalen ophangt, zou hij het tegendeel hiervan moeten ***aantonen,*** want zonder Bevel van Hitler en/of duizenden papieren richtlijnen voor de uitvoering van zo'n in de geschiedenis der Mensheid uniek "project" kan er ***onmogelijk*** een "Holocaust" met "miljoenen "vergasten" zijn geweest. (Er is *niet één* Holocausthistoricus in de wereld die dit bewijs heeft geleverd, hoe graag zij ook willen. Dus Vermaat, als jij het doet, ben je de eerste!)

B. *Nazi-"gaskamers" hebben nooit bestaan.* Er is er *niet één* gevonden. Die welke als zodanig na de oorlog werden aangewezen zijn *bewezen naoorlogse vervalsingen* (Auschwitz I, Majdanek, Sachsenhausen, Dachau, enz.),[4]waarvan bovendien *wetenschappelijk* is vastgesteld dat zij niet eens als zodanig hebben *kunnen* functioneren. Van de zogenaamde andere is *nooit één (1) steen* gevonden, omdat die nooit bestonden! Misschien kan Vermaat ook het tegendeel hiervan bewijzen, dan is hij alweer *de eerste.* En, als hem dit niet lukt, kan hij als "academicus" even uitleggen waarom de Geallieerden (Amerikanen en Sovjets) het nodig vonden na de oorlog ***valse*** "gaskamers" in te richten als er ook ***echte*** waren? Zelfs een kind begrijpt de reden daarvan, dus dan kan het voor Holocaustgedeformeerde "academici" als Vermaat en consorten toch ook niet te moeilijk zijn.

Het zou ook een sensatie zijn als hij de ***naam*** van ***één (1)*** bewezen "vergaste" jood in Auschwitz of elders kon noemen. *Eéntje maar,* Emerson. Dat moet toch niet zo moeilijk zijn met die "miljoenen" vergaste joden in al die kampen waar je over schrijft. *Eén naam maar,* okee? Ook goed is *één* autopsierapport waarin staat dat één "vergast" lijken is aangetroffen in één van de vele "vernietigingskampen" (Aktion Reinhardt Kampen). Daar zijn toch "miljoenen" joden "vergast" en duizenden lijken en/of lijkrestanten na de bevrijding onderzocht? Nee, ik hoef er geen "duizenden", *één* is al genoeg Emerson. De beroemde Amerikaanse patholoog-anatoom die deze autopsies verrichtte, Dr. Charles Larson, trof in 1945 in 20 bevrijde kampen in Duitsland *niet één* "vergast" lijk aan en ook de Sovjets publiceerden daar nooit een letter over in de door hen bevrijde kampen in Polen. Waar kan ik zo'n autopsierapport vinden? Ook al niet? Ik hoor het graag van je.[3]

C. En dan "6 miljoen" vermoorde joden. Voor dat Talmoedische aantal is ook al geen enkel bewijs, want dat kan helemaal niet. Het is een sinds ca. 1850 veelgehoord Talmoedisch aantal, niets anders. Er waren nooit meer dan 4,5 miljoen vervolgde joden onder Duits bereik, waarvan er volgens een eenvoudig rekensommetje minstens 3,5 miljoen nog leefden na vijf jaar oorlog.[4]

Bovendien is van "6 miljoen" vermoorde joden ***geen fractie van een fractie*** (>1/1000 van 1%) ooit aangetroffen, noch in kampen, noch er buiten.

Lieden die, zoals Vermaat, een zoveelste prachtboek over Auschwitz willen schrijven, zouden eerst deze drie principiële problemen van "de Holocaust" moeten oplossen, in plaats ze domweg te verzwijgen!

Maar goed, Vermaats verhaal is er en dan heeft hij recht te weten wat er niet aan deugt, als hij dat zelf niet al lang weet en ook waarom het een ***walgelijk, abject, leugenachtig, smerig stuk haatproza*** is dat deze hersendode (hij kan of *wil* niet *denken!*) lijfeigene van media en commercie heeft afgescheiden.

1. Auschwitz: *"Eindstation van de Dood"*

De ondertitel ***“Eindstation van de Dood”*** is de eerste van een hele reeks onwaarheden, insinuaties en verzinsels in het boek. De titel toont al direct een belangrijk kenmerk van “Holocaustliteratuur”: *na een Waarheid volgt altijd een Leugen en na een Leugen altijd een Waarheid.* Auschwitz bestond, maar was voor 2/3 van de daarheen getransporteerde joden geen ***“eindstation”*** van de dood: **60%** van hen ging van daar uit door naar werkkampen en werkprojecten elders, met name in bezet Russisch gebied. Dat hoge doorvoerpercentage komt ook duidelijk naar voren uit de geschiedenis van de groep Anne Frank. Ook voor die 8 mensen was Auschwitz geen “eindstation”, want 5 van hen (= 62,5%) werden naar andere kampen gebracht: 1 naar *Neuengamme,* 1 naar *Buchenwald,* 1 naar *Mauthausen,* *2* naar *Bergen-Belsen* (Anne, Margot); slechts 3 (37,5%) bleven in Auschwitz, vader Frank (die overleefde), moeder Frank die waarschijnlijk overleed aan ondervoeding door het delen van haar rantsoen met haar dochters; en dhr. Van Pels, begin ’45 daar voor het laatst gezien.

Er werden ook ***veel minder*** joden naar Auschwitz gebracht dan gesuggereerd. Door “historici” genoemde astronomische aantallen zijn gebaseerd op “schattingen”, “getuigen”, “Sovjet-rapporten”, “processen”, enz., op ***niets*** dus,honderdduizenden of soms miljoenen van elkaar verschillend. ***Werkelijkheid*** was dat tussen 1940 en 1945 **334.785** mensen, waarvan **173.000 joden** (51,7%) naar Auschwitz gingen. Auschwitz was een belangrijk Pools spoorwegknooppunt, met verbindingen naar alle richtingen.

Dit zijn ***officiële Duitse aantallen*** zoals die pas in **1991** uit een geheimgehouden Sovjetarchief in Moskou kwamen.[5] Het is deze ***authentieke Duitse Kampadministratie,*** die de Sovjets in 1945 ijlings naar Moskou overbrachten om de Wereld onwetend te laten over werkelijkheid en waanzin van hun astronomische propaganda aantallen.

Transitgevangenen in Auschwitz kregen uiteraard geen kampnummer (tatoeage), maar werden pas in het kamp van bestemming geregistreerd! De canard dat *“ongeregistreerde joden in Auschwitz rechtstreeks de gaskamers in gingen”*ontstond doordat de Sovjets ***aankomstlijsten*** toonden, maar geen ***vertreklijsten***. Omdat “historici” de werkelijke aantallen niet kenden, namen zij aan – conform het Gruwelverhaal – dat van de veel te hoog opgevoerde aantallen aangekomenen, het aantal dat na de oorlog niet aanwezig bleek *“direct na aankomst is vergast”*! Ja, zo simpel zijn ze.

Auschwitz was geen vakantieoord. Het was voor honderdduizenden een diep menselijke tragedie om na soms jaren van onzekerheid, angst, geruchten en spanning uiteindelijk van huis en haard te worden weggevoerd naar een kamp in een desolaat oord en daar gevangen te worden gehouden zonder uitzicht op terugkeer. Een kamp geteisterd door vreselijke besmettelijke tyfusepidemieën, die – ondanks dat de Duitsers die met alle beschikbare middelen bestreden – tienduizenden dodelijke slachtoffers eisten.

Auschwitz was echter geen “vernietigingskamp”. Het was zelfs een Modelkamp, verreweg het best geoutilleerde kamp van de duizenden andere Duitse arbeidskampen. Misschien zelfs wel het beste kamp voor oorlogsgevangenen ooit. Gevangenen die daar verbleven waren in het algemeen aanzienlijk beter af dan zij in kampen als Majdanek, de Baltische Staten, enz. Als er dan toch over “dodenkampen” wordt gesproken, komt Auschwitz wellicht op een van de laatste plaatsen. Het was een arbeids-, verblijfs- en doorgangskamp, ***geen vernietigingskamp,*** hoewel niettemin daar in vijf jaar ca. 135.000 mensen, joods en niet-joods, de dood vonden. Door allerlei oorzaken, niet door bewuste moord of “geplande vernietiging”. Documenten tonen aan dat de Duitsers er alles aan deden de sterfte in het kamp omlaag te brengen en daar in 1942 ook in slaagden.

Dat Auschwitz geen “vernietigingskamp” was bewijzen duizenden documenten en omstandigheden. Het kamp had een uitgebreid ziekenhuis met een medische staf van meer dan 200 man, waaronder chirurgen, gynaecologen, epidemiologen, tandartsen, psychiaters, enz. In het kamp werd speciaal kampgeld gedrukt voor beloning van extra arbeidsprestaties, waarmee extra spullen konden worden gekocht. Er was een kampbordeel voor gevangenen, een bibliotheek, een postkantoor, een klachtenbureau, een concertzaaltje, toneelvoorstellingen, een zwembad, voetbalveld, enz. Allemaal voorzieningen die men niet aanlegt en onderhoudt in een kamp om “systematisch, in het diepste geheim alle joden uit te roeien door vergassen”. Het kamp was toegankelijk voor Jan en Alleman. Leveranciers, technici, families van bewakers, bezoekers, het Rode Kruis, enz., enz. gingen in en uit. Gevangenen wiens straftijd erop zat, werden vrijgelaten.

Joodse en andere gevangenen waren door elkaar, vaak in dezelfde barak gehuisvest.

Het Internationale Rode Kruis had volledig toegang tot het kamp, inspecteerde het periodiek, distribueerde op regelmatige basis honderdduizenden pakketten onder de gevangenen, kortom niets viel daar geheim te houden. Elke nationaliteit had een eigen Rode Kruis contactman, zodat het Rode Kruis beschikte over tientallen informanten binnen het kamp. In een 1.600 pagina’s dik verslag over de werkzaamheden van het Rode Kruis in Duitse kampen uit 1947,[6] worden de verhalen over “massavernietiging” tegengesproken.

De lijst tegenstrijdigheden is eindeloos en voor een “vernietigingskamp” absurd en ***totaal ongeloofwaardig.*** Wie denken de *Holocaust hersendoden* dat zij zijn, om mensen in 2014 een dergelijk *waanzinverhaal**, zonder één enkel concreet bewijs,*** te willen laten geloven?!

De omslagfoto van deze uitgave met “selecties” op het perron van Auschwitz-Birkenau is ook suggestieve nep. Hoeveel onkunde en/of minachting voor je publiek moet je als “academisch” schrijver hebben om op de kaft van je boek foto’s van ***fake*** “selecties op het perron” te plaatsen. Dat waren – zoals ieder kan zien – geen “selecties” en hadden ***niets*** met “selecties voor gaskamers” van doen. Alle foto’s van die zogenaamde selecties tonen gewoon *twee rijen (groepen)*: ***één met uitsluitend vrouwen en kinderen*** en ***één met uitsluitend mannen***. Een selectie ***naar sekse*** dus, met het oog op gescheiden ontsmetting en huisvesting. Dat is ***geen*** selectie op arbeidsgeschiktheid en ***geen*** selectie voor ‘gaskamers’. Integendeel: de rij vrouwen en kinderen is *op al die foto’s* steeds aanzienlijk ***korter*** dan die met alleen mannen. Bij ‘selectie voor gaskamers’ zou dat ***andersom*** moeten zijn: > 70% te ‘vergassen’ (vooral vrouwen en kinderen) en slechts een kleine groep arbeidsgeschikten. ***Alle foto’s van ‘selectie op het perron’ bewijzen dus het tegendeel!*** (Mogelijk vonden elders keuringen op arbeids(on)geschiktheid, besmettelijke ziekten, enz. plaats.)

2. Het Verhaal van Ernst Verduin

De Amsterdamse jood Ernst Verduin werd, naar eigen zeggen, op 16-jarige leeftijd naar Auschwitz gedeporteerd waar hij bij aankomst in september 1943 al voor de gaskamer was ‘geselecteerd’, maar hij wist ***“nog net op tijd”*** uit de ten dode opgeschreven groep weg te komen. *“Als door een Wonder”* overleefde ook hij (zoals honderdduizenden andere joden) “de Holocaust”. Buitengewoon ongeloofwaardig, want jongens van 16 jaar waren gewilde arbeidskrachten, waarvan de Duitsers er voor hun oorlogsindustrie nooit genoeg hadden. Verduin struikelt dan ook direct al over zijn eigen verzinsels omdat hij naar Monowitz ging en daar de rest van de oorlog bleef. Pas lang na de oorlog zocht hij met zijn verhaal de publiciteit. Merkwaardig. Maar wat zijn de ***bewijzen*** voor zijn Verhaal? Holocaustschrijvers

als Vermaat vragen aan “overlevenden” natuurlijk ***nooit*** naar bewijzen, maar *ik* ben gewend dat wel te doen. Zonder bewijzen is elk Verhaal namelijk een verhaal, om niet te zeggen een leugen. Welnu, met het volgende “bewijst” Verduin zijn Verhaal:

– *Hij had in Kamp Vught **“gehoord”** wat er in Auschwitz gebeurde.* [Dat is **geen** bewijs]

– *“Leden van de **Poolse ondergrondse** die in Auschwitz zaten, rapporteerden er uitvoerig over”.* Echter, andere leden van de Poolse ondergrondse kwamen met uitvoerige verhalen over “doodgestoomde” joden in Treblinka, “Geëlektrocuteerde” joden op beweegbare in water zakkende vloeren, over “vertraagd werkend gifgas” waardoor “vergaste” joden zelf uit de “gaskamer” liepen, waarna zij 50 meter verderop spontaan dood in een 25 meter diep massagraf vielen,[7] enz., enz.

– *“Verzetsman Frans Goedhart had over die gaskamers in Kamp Vught betrouwbare informatie ontvangen”,* zei hij, alleen zegt hij niet van wie en ***waarom*** dat “betrouwbaar” was.

– *“De overlevende van Auschwitz, die eerst in Vught had gezeten, mailde Verlaan op 23 mei 2013 (70 jaar later): “**In Vught had ik de bij de SS’ers en gevangenen gebruikte uitdrukking “Durchs Tor hinein und durchs Kamin heraus” vaak genoeg gehoord.”** (“Door de poort naar binnen en via de schoonsteen naar buiten…”).*

In een bepaalde tijd hoorde ikzelf ook “vaak genoeg” over Sinterklaas, die ’s nachts door de schoorsteen naar binnen kwam en ik geloofde daar absoluut in. Tenslotte zeiden mijn ouders het, dus absoluut betrouwbaar! En, verdomd, soms lag er ’s ochtends een cadeautje in mijn schoen naast de kachel! Sinterklaas bestaat dus.

– En, natuurlijk, het prachtige stukje Holocaustproza 70 jaar later, van de ongetwijfeld fanatieke zionist en anti-moslim Ernst Verduin over het enorme industriële complex Monowitz (Auschwitz III), waar de Grootmoefti van Palestina (volgens tegenwoordige joden een nooit bestaand land en Volk) een bezoek bracht: “De SS-officier zei: *“Dat zijn de Groot Moefti van Jeruzalem en zijn gevolg”. Toen vroeg ik hem: “Wat doen zij hier?”* [een stupide vraag, want in Monowitz vonden dagelijks rondleidingen plaats van mensen uit alle delen van Europa en de Wereld!] *“Hij brengt een bezoek aan het kamp”,* zei de officier [het grootste industriële complex van Polen!] *“ Hij verblijft in Berlijn, waar hij Hitler’s persoonlijke bescherming geniet. Nu bezoekt hij Monowitz **om te zien hoe joden zichzelf dood werken in fabrieken. Hij was ook in Auschwitz om de gaskamers te bezichtigen.”*** Dat zei een [naamloze] “SS-officier” tegen een 16-jarige joodse gevangene [. . .] Daarna werd Verduin bevolen weer aan het werk te gaan, ***want anders ging hij naar de “gaskamers”.*** Wie dit gelooft, gelooft ook in Klaas Vaak.

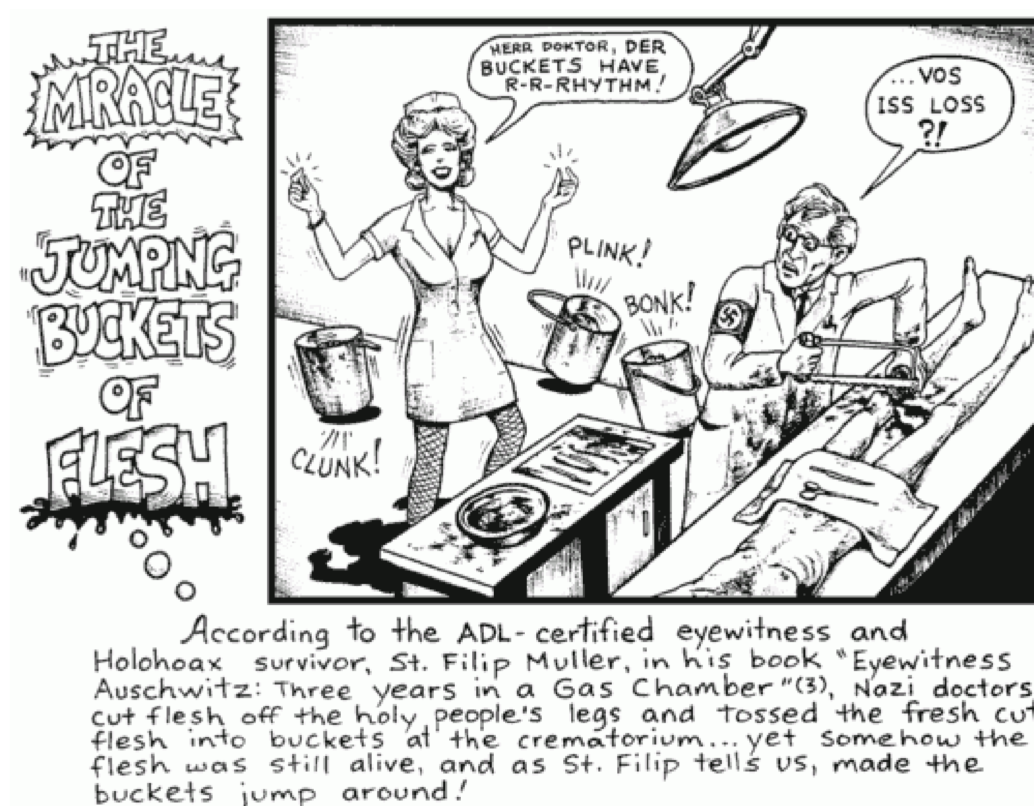
Het is werkelijk onvoorstelbaar hoe een “academicus” in volle ernst (??) zo’n verzonnen “dialoog” in een boek over Auschwitz durft opvoeren en meent dat de lezer deze complete onzin over “zich doodwerken in fabrieken” en “gaskamers” zal geloven. Deze *bullshit* tart werkelijk alles!

– *“Het ergste wat ik zag na aankomst* [in Birkenau] *was een groep gevangenen die de gaskamers in ging. Deze mensen gingen sterven. Later probeerde ik dit vreselijke tafereel te vergeten,”* zei Verduin.

Het perron in Birkenau was echter te ver van de Krema's om iets waar te nemen over wat daar eventueel plaatsvond. Als Verduin iets van dien aard gezien zou hebben, betekent dat, dat iedereen vanuit allerlei plaatsen in het kamp op elk moment kon zien wat daar gebeurde en zelfs van basale geheimhouding geen sprake was! Als hij wist wat het lot van die mensen was, zouden zij het zelf dan ook niet geweten hebben? Er liepen toch allerlei joodse medegevangenen tussen de nieuw aangekomenen op het perron? [zie omslagfoto] Waarom fluisterden zij hun geloofsgenoten niet in dat ze met hun kinderen aanstonds "vergast" zouden worden? Waren die joden soms ***medeplichtig?*** En, blijkbaar is het Verduin aardig gelukt het "vreselijke tafereel" te "vergeten", want pas 70 jaar later kwam hij met dit verhaal naar buiten (waarbij hij toevallig een "journalist" trof die, zonder aarzelen zijn Fictie-voor-Holocaustgelovigen opschreef in een prachtboek).

Als Verduin werkelijk kan ***bewijzen*** getuige te zijn geweest van een groep mensen die een "gaskamer" werd ingevoerd, is hij ***de eerste in de Wereld!*** Daarom is zijn verhaal *een verhaal.* Waarom 70 jaar gewacht met deze onthulling, Ernst? Je bent uniek! Er liggen hoge beloningen klaar voor de eerste die ***met bewijs*** aantoont daarvan getuige te zijn geweest. Grijp dus je kans! *Meer dan genoeg over de vertelsels van deze Verduin.*

3. *Dr. Mengele*

Spierweefsel gesneden uit benen van geëxecuteerde gevangenen trok zo samen dat emmers waarin het zat heen en weer dansten. (Holocaustgetuige Filip Müller).

Net zoals alle bevrijde Nederlanders in "het Verzet" waren, iedere verteller over een vorig leven altijd een Farao, Koning, Napoleon, Mozart, Confucius of Caiefas was, zo heeft iedere

“Holocaustoverlevende” op het perron van Auschwitz ***de Verschrikkelijke Dokter Mengele*** gezien (waaraan hij/zij uiteraard altijd als door een “Wonder” wist te ontkomen). Dat laatste kan echter kloppen, want uit de onlangs door revisionisten onderzochte medische dossiers van Mengele blijkt dat van de aan hem toevertrouwde mensen er verhoudingsgewijs veel meer de oorlog overleefden dan gemiddeld!

Vermaat zou Vermaat niet zijn, als hij niet met vertelsels van zieke geesten op de proppen komt om aan te tonen welk een Duivelse demonen die Duitsers waren (zijn). Hij beschrijft een na de oorlog door jodin **Jenta-Jehudit Feig** verteld gruwelverhaal over hoe zij erbij stond terwijl Dr. Mengele het hart uit het lichaam van een levend meisje sneed en vervolgens aan het ijsberen sloeg met dat nog kloppende hart in zijn handen.

Hoe gruwelijk ook, in het genre van Holocaustgruwelfictie ***niets bijzonders.*** We kennen immers ook de volgende “getuigenissen” uit de bloemrijke verzameling ***Fiction Judaïca***:

- Spierweefsel uit benen van geëxecuteerde gevangenen trok zo sterk samen dat de emmers waarin het zat ***heen en weer dansten*** (F. Müller, *Eyewitness Auschwitz,Three Years in a Gas Chamber*, blz. 74, noot 395). Mogelijk is Feig na de oorlog zo door dit verhaal van “getuige” Müller geïnspireerd geraakt, dat zij het wat “verfraaide” door nu over een “nog levend meisje” te “getuigen”. (Van Vermaat kan nauwelijks worden aangenomen dat hij het verhaal van Müller al kende).
- De ‘bijna-vergassing’ van de Zeven Dwergen van Dr. Mengele. (*London Daily Mail*, 28 januari 28, 2003, blz. 18.).
- Massagraven waaruit weken later nog fonteinen bloed omhoog spoten (Elie Wiesel)
- Saucijzen van mensenvlees gemaakt door SS-ers in crematoria (**Olère, David,** in J.-C. Pressac, *op. Cit.* (noot 17), blz. 554, vierde kolom, regels 17-22.)
- Gemummificeerde menselijke duimen als lichtschakelaars in het huis van Ilse Koch. (**Glass, Kurt.** *New York Times*, 10 april 1995.)
- Lampenkappen, handschoenen, zadels, pantoffels gemaakt uit mensenhuid (IMT Neurenberg)
- Fabriek voor zeep uit jodenvet (IMT Neurenberg)
- De gekrompen hoofden uit Buchenwald (IMT Neurenberg)
- Injecties in de ogen om de kleur van de ogen te veranderen. (**Langbein, H.** *Menschen in Auschwitz*, noot 155, blz. 383.)
- Een beer en een arend in de dierentuin van Buchenwald die samen iedere dag in een kooi een levende jood opaten (Morris Hubert over Buchenwald, vlgs. Ari L. Goldman, *Time, ‘Too Painful’ to Remember*”).
- “Gaskamers” in Treblinka waar volgens “geloofwaardige” Rapporten van de Poolse Ondergrondse joden werden vergast met speciaal gas, waardoor zij na de “vergassing” zelf naar het verderop gelegen massagraf konden lopen, om daar aangekomen prompt dood 20 meter omlaag te vallen.
- Mensen dwingen in een boom te klimmen en dan de takken door te zagen zodat zij dood vielen.
- Van lijken van vergaste joden kunstmest maken, dat werd verspreid over akkers van Poolse boeren.
- Doodslaan van mensen, daarna autopsies uitvoeren om te zien waaraan zij stierven. (*IMT, op. cit.*, noot 127, v. V, blz. 199).

Zoals u ziet, Vermaat en Jenta-Jehudit Feig zijn niet erg origineel met hun onbewezen ***Fiction judaïca***.

Nu we toch met gruwelsprookjes over Auschwitz bezig zijn, wat dacht u van **Dr. Mengele en de Zeven Joodse Dwergen?**

Jozef Mengele (1911-1979), briljant medicus met als specialisme erfelijkheid en aangeboren afwijkingen, komt uit verslagen en beschrijvingen van medestudenten, collega's, superieuren, ondergeschikten en mensen waar hij voor en na de oorlog tientallen jaren nauw mee samenleefde, naar voren als een prettige, intelligente en aimabele man, die werd geprezen om zijn evenwichtige psychische en sociale instelling en zijn stabiele karakter. Daarbij was hij besluitvaardig en blonk uit in zijn vak. Ik geef alleen maar weer hoe zij die hem persoonlijk kenden, over hem oordeelden.[8] Wegens zijn uitstekende staat van dienst als arts en zijn karaktereigenschappen werd hij op 30 mei 1943 aangesteld Hoofdarts van het Auschwitzcomplex, aanvankelijk belast met de leiding over het Zigeuner Familiekamp. Daar liet hij in drie barakken (29-31) een Kinderdagverblijf en een peuterspeelzaal inrichten voor kinderen tot 6 jaar van 9-14 uur onder leiding van enkele kleuterleidsters. Achter de barakken was een terreintje met een zandbak, draaimolen, wip, enz., alles geschilderd in vrolijke kleuren en met taferelen uit sprookjes. Blijkens menugegevens was de voeding er beter dan gemiddeld, met melk, boter, wittebrood, jam, chocolade, enz.

In een brief aan zijn zoon Rolf vanuit Zuid-Amerika, waar hij naar toe gevlucht was, schreef hij: *"Ik heb niet de minste reden voor rechtvaardiging of verontschuldig van welke van mijn beslissingen of acties dan ook."*[10]

Niettemin wordt rond Mengele een cult van persoonsdemonisering opgetrokken en wordt hij onveranderd afgeschilderd als een Monster, kindermoordenaar, sadist en wat al niet, een soort super Dr. Frankenstein.

Toch vreemd, want het aantal sterfgevallen onder de onder zijn hoede zijnde mensen, ernstig zieke kinderen, tweelingen van alle leeftijden, lilliputters, mensen met aangeboren afwijkingen, etc. was duidelijk lager dan gemiddeld in Auschwitz.[9] Mogelijk dat de relatief goede behandeling daar ook een beloning was voor vrijwillige medewerking aan het onderzoeksprogramma. Van experimentele onderzoeken in andere nazi-kampen is bekend dat proefkonijnen dat vaak vrijwillig deden in ruil voor strafvermindering, betere omstandigheden, of het afwenden van de doodstraf.

Maar laten we eens zien wat er gebeurde met de twaalf leden van de Roemeense lilliputtersfamilie Ovitz, die naar Auschwitz werden gedeporteerd. De jongste was 1,5 jaar, de oudste 58. Zeven van hen – vijf zussen en twee broers – waren ***dwergen,*** kleiner dan een meter. De omvangrijkste dwergenfamilie ter wereld, afstammend van een joodse rabbi, ook dwerg. De Zeven Dwergen vormden in Roemenië een eigen muziekgezelschap *The Lilliput Troupe* en traden overal op.

Alle leden van de familie Ovitz overleefden Auschwitz en Dr. Mengele. Zij zagen ook nog kans nog om de levens van elf andere gevangenen te redden wordt gezegd. Een Auschwitz sprookje, maar dan *bewezen* en met een happy end!

Dr. Mengele zal als arts ongetwijfeld ook bij sommige aankomsten op het perron aanwezig zijn geweest, al was het maar om mensen met besmettelijke ziekten te signaleren (voor hen bestonden in Auschwitz speciale quarantaine-barakken), mogelijk ook bij latere beoordeling van arbeidsinzetbaarheid en zeker ook bij heersende tyfusepidemieën. Door zijn verantwoordelijkheden over de grote medische staf, kan zijn aandeel daarin nauwelijks groter

zijn geweest dan van andere artsen in Auschwitz. Natuurlijk is denkbaar dat Mengele gevangenen zou hebben vermoord, maar dan moet toch worden gewezen op de zeer strenge straffen die daarvoor werden opgelegd. Zo werd Buchenwald kamparts, Dr. Waldemar Hoven, door een SS-rechtbank ter dood veroordeeld omdat hij daar gevangenen had vermoord.

Een ander medisch specialisme waarmee Mengele zich bezighield was dat van **tweelingen.** Daar werd en wordt medisch vanouds veel onderzoek naar gedaan en de omvangrijke kamppopulatie van Auschwitz bood gelegenheid dat te doen.

Uit de ordentelijke medische administratie (voor elke betrokkene was een apart medisch dossier), blijkt dat Mengele ca. 412 tweelingen tot zijn beschikking had. Daarin staat ***niets*** van de gruwelijkheden waarover “overlevenden” en Holocaustschrijvers zo beeldend berichten. Uit een onderzoek naar die dossiers blijkt onderzoekster H. Kubica dan ook zelf maar wat gruwelen aan haar verhaal te hebben toegevoegd, komend uit de koker van misschien wel de grootste Holocaustleugenaar ooit, de joodse dokter Nyiszli (overigens zonder dat Kubica diens naam noemt!). Wat er werkelijk van al die tweelingen geworden is, is dus nooit vastgesteld, maar dat een groot aantal overleefde is zeker. Zo werd er in 1984 een vereniging opgericht: “CANDLES”, *Children of Auschwitz Nazi Deadly Lab Experiment Survivors,* die bijna 400 Auschwitz tweelingen telde.

Eva Mozes-Kor, een van een tweeling die onder Mengele viel en overleefde.

Eva en haar zusje destijds. Beiden overleefden.

Als “Mengele tweelingen” opgevoerde kinderen: dit zijn duidelijk geen “tweelingen” en waarschijnlijk ook niet joods. De foto is niet in Auschwitz genomen en komt hoogstwaarschijnlijk uit de Sovjet-Unie.

4. Franceska Mann

“Bijzonder is ook de geschiedenis van de jodin Franceska Mann (= Lola Horowitz)*, een knappe danseres. In oktober 1943 kwam zij in Birkenau aan – de passagiers was wijsgemaakt dat ze een ritje naar Dresden zouden maken – maar linea recta werd zij met honderden andere vrouwen afgevoerd richting gaskamers. Franceska liet zich echter niet zonder protest*

afslachten. Tijdens het uitkleden, waarbij de mannelijke SS'ers hun ogen goed de kost gaven (jodinnen of niet), smeet Mann een deel van haar kleding in het gezicht van SS-Unterscharführer Josef Schillinger."

Van deze anekdote bestaan minstens vijf verschillende versies. Alle uit onbetrouwbare bron en zonder concreet bewijs. Hoewel de meeste de datum op 23 oktober 1943 stellen, wordt ook "augustus" genoemd. De plaats van het incident verschilt: soms "buiten Krema II", andere in de kleedruimte bij de "gaskamer". In bovenstaande versie waren het uitsluitend vrouwen, in andere mannen, vrouwen en kinderen. Niettemin, dat een incident plaatsvond waarbij een bewaker met zijn eigen pistool werd doodgeschoten door een vrouwelijke gevangene, lijkt aannemelijk. Hoe dat gebeurde is door de veelheid aan versies echter niet met zekerheid te reconstrueren.

Zeker is dat het verhaal middels propaganda van nazi-tegenstanders werd misvormd en verspreid. De belangrijkste bron was het Major Report uit het zgn. Auschwitz-Protocol, een agitatiestuk van enkele uit Auschwitz ontsnapte gevangenen: Jerzy Tabeau, Wetzler, Rudolf Vrba, Arnost Rosin and Czesław Mordowicz. Zij behoorden tot de "Auschwitz Partisanen", waarvan Vrba na de oorlog zei wat hun doel was: "propaganda". Het Auschwitz-Protocol werd – zoals gebruikelijk – via het joodse centrale propagandabureau in Genève "voorbewerkt" en van daar naar Londen en New York verzonden om wereldkundig te worden gemaakt. Het lag later ook bij het IMT (Document Nr. 022-L), perfect passend binnen andere verdichtsels en propaganda. Een Spaans revisionist, Dr. Enrique Aynat, deed onderzoek naar dat zgn. Auschwitz Protocol, met name ook naar Jerzy Tabeau, de bron van het Lola Horowitz verhaal.

Omdat Tabeau sinds 1945 nooit meer een woord over het voorval had geuit en hij cardioloog in Krakau zou zijn, wilde Aynat hem in 1989 interviewen. Opgegeven adres en telefoonnummer, Doctor Jerzy Tabeau, Buczynskiego 7, Tel. 37-99-43 in Krakau, bleken echter niet te bestaan en Tabeau bleek onvindbaar.

Een andere "Auschwitz partizaan", Filip Müller, beschreef Lola Horowitz in "zijn" boek *Eyewitness Auschwitz*, geschreven door een *ghost-writer*, 34 jaar nadien. Müller is een gepatenteerd leugenaar en bedrieger, net zoals Rudolf Vrba en blijkens de technische onzin welke hij schrijft, heeft hij waarschijnlijk nooit een crematorium van binnen gezien; mogelijk plagieerde hij zijn Lola Horowitz verhaal uit het *Auschwitz Protocol*. Hij plagieerde immers ook al uit Nyiszli's *Auschwitz: A Doctor's Eyewitness Account,* dat ook al bol staat van gruwelverzinsels.

Een derde versie van het verhaal van Horowitz is afkomstig van Höss, commandant van Auschwitz, die onder beestachtige folteringen "bekende" dat in de tijd dat hij commandant was, "3 miljoen" mensen omkwamen. Later zei hij dat hij onder martelingen alles had bekend wat zijn ondervragers wilden en stukken in het Engels, dat hij niet beheerste, ondertekende die hij niet kon lezen.

Kortom, het verhaal Lola Horowitz komt uit zeer onbetrouwbare bronnen en heeft een groot propaganda- en onwaarheidsgehalte. Met name de daaraan impliciet gekoppelde "gaskamer" en "vergassing" ontberen elk bewijs. Dat geldt ook voor het vertelsel dat de bewakers na het gebeurde alle gevangenen "vergasten" en "als represaille 13 gevangenen executeerden". De logica gebiedt hier van tweeën één: of alle gevangenen werden "vergast", of er was geen vergassing en 13 gevangenen werden als represaille geëxecuteerd.

5. “Vergassing van joden in Auschwitz al vroeg bekend”

“Over vergassing van Joden in Auschwitz was er al vroeg vrij veel bekend. Anne Frank schreef er in oktober 1942 over.”

Over “vergassing” was *niets* bekend, helemaal ***niets.*** Dat kon ook niet, want er is nooit “vergast”. Het is een voorbeeld van het voor Holocaustbedriegers typerende taalgebruik met leugenachtige autosuggesties, contaminaties en rookgordijnen. “Vrij vroeg veel bekend” is pure volksverlakkerij en semantisch bedrog. Er ***kon*** eenvoudig niets over bekend zijn, want toon maar eens één geloofwaardige “gaskamer”, één naam van een bewezen “vergaste”, één lijk of restant van één “vergaste”, één (massa)graf met vergaste lijken, één lijkschouwing met “overleden door vergassing”, één foto, één Duits document wat dat bewijst, één procedure, één richtlijn, één handleiding, één bewijs van een “vergassing”, één voor daadwerkelijke vergassing veroordeelde nazi, er is ***niets, helemaal NIETS van dat alles*** wat onvermijdelijk in overstelpende hoeveelheden gevonden zou moeten zijn als ook maar één jota van het Vergassingsverhaal werkelijkheid was.

Er waren (en zijn) alleen maar geruchten, Verhalen, Verhalen en nog eens Verhalen. Hoe kan in ’s hemelsnaam een meisje van 14 jaar in Amsterdam driehoog-achter daarover iets anders “bekend” zijn dan geruchten en Verhalen? Dit is het te hulp roepen van een Holocausticoon en ***Holocaust Mania in optima forma.***

Er bestaat ***niet één bewijs*** voor dergelijke “vergassingen”, anders dan in verminkte geesten.

6. ‘Holocaustontkenners’ en radicale moslims

“ ‘Holocaustontkenners’ en radicale moslims *die een ‘tweede Holocaust’ willen. Het boek biedt een goed overzicht van het wereldje van de antisemitische Holocaustontkenners (zowel neonazi’s als radicale moslims) en weerlegt hun argumenten op systematische wijze.”*

“Holocaustontkenners” bestaan niet. Het is eenvoudig een woord *van idioten, voor idioten.* De enkele zwakzinnige die meent dat Auschwitz niet bestond en joden tijdens het nazibewind niet veel hebben geleden en in verhoudingsgewijs grote aantallen zijn gestorven, laten we graag over aan lieden van het soort Emerald Vermaat en consorten. Je moet al helemaal ***zwakzinnig en hysterisch*** zijn om je opponenten ervan te beschuldigen dat zij “een tweede Holocaust” willen. Wat een huiveringwekkend slechte en zieke ziel moet je zijn, om je tegenstanders daarvan te beschuldigen!

De **revisionisten,** die hij besmeurt, zijn serieuze wetenschappers, die met bewijzen de waarheid over het boosaardige Verzinsel van “de Holocaust” boven water proberen te brengen. En dat is wetenschappelijk, maatschappelijk en politiek, maar ook uit een oogpunt van geestelijke volksgezondheid hard nodig!

Revisionisten doen niet meer of minder aan politiek dan anderen. Ze zijn van alle richtingen, van uiterst links tot uiterst rechts en alles wat zich daar tussenin bevindt. Zij vormen geen partij of beweging, zijn zelfs niet georganiseerd en hebben maar één gezamenlijk doel: Historische Waarheid.

Het is juist de Holocaustpromotie die 70 jaar na de oorlog met haar verhalen alleen maar politieke beïnvloeding nastreeft. Bij gebrek aan feitelijke bewijzen en argumenten kunnen zij alleen maar terugvallen op leugenachtige beledigingen ("anti-semieten, neo-nazi's"), kleineringen, verdachtmakingen, leugens, misleiding, etc. iets dat zij dan ook in plaats van argumenten en feiten onophoudelijk praktiseren.

Ieder die op de hoogte is, weet dat zich onder revisionisten Christenen, Moslims, Joden, Humanisten, Atheïsten en noem maar op bevinden. Het zijn voornamelijk de gehersenspoelde domkoppen en leugenaars-om-den-brode die hun vuile pijlen "anti-semiet", "neo-nazi", etc. op deze mensen richten, niet andersom. Emerson Vermaat is een zielig voorbeeld van dat specimen.

Men kan zich helaas voorstellen met welke "argumenten" Vermaat de revisionistische bewijzen "weerlegt". Voor wie alle valse "weerleggingen" van deze gehersenspoelde gelovers met de grond gelijk gemaakt wil zien, is Hoofdstuk 15 van Jurgen Breedeveld's *Holocaust Herzien* aan te bevelen: *Alle ontzenuwingen weerlegd".*

De link naar "Moslims" is een poging van de Holocaustlobby om het revisionisme te politiseren. Zij zelf zijn echter met hun "Holocaust" de drijvende kracht achter een politieke agenda. Revisionisten hebben geen politieke agenda, **NUL.** Met moslims hebben revisionisten alleen gemeen, dat zij ook eten en drinken.

7. *"In Auschwitz werden de vergaste lijken van de Joden in grote crematoria verbrand.*

Elke vorm van lijkverbranding of crematie druist in tegen de Joodse traditie en het Joodse geloof en de nazi's wisten dat zeer wel."

Leugenretoriek: in de crematoria was geen "verbranding" maar crematie. Dat geschiedde in civiele ovens voor één lijk tegelijk; soms twee kinderen of twee sterk vermagerde gestorven tyfuspatiënten tegelijk. Deze tekst wekt bewust de indruk dat de Duitsers joden cremeerden omdat dit tegen hun geloof zou zijn. Volkomen ***vals.*** Onder de Duitse Wet waren crematoria in verblijfskampen verplicht (Westerbork had er ook een). Auschwitz lag in een moerasgebied, waarin begraven nauwelijks mogelijk was vanwege het hoge grondwaterpeil. 's Zomers liepen graven vol water en was er gevaar voor de volksgezondheid door besmetting van het grondwater en de nabijgelegen rivieren. 's Winters was de grond bevroren. De Krema's hadden een moderne hygiënische functie, die niets met joden te maken had. Overigens was de helft van alle gevangenen in Auschwitz niet-joods! Een valse beschuldiging door een gehersenspoelde die is geprogrammeerd dat Duitsers demonen waren en Auschwitz alleen voor joden was (niet-joden tellen daarin nauwelijks).

De uitgever stelt over haar schaamteloze wanprodukt: *"*Auschwitz. Eindstation van de dood *is voldoende gedocumenteerd en prettig leesbaar. Het boek is vanwege de boeiende anekdotes een aanwinst voor docenten, verhalenvertellers en geschiedenismaniakken."*

Het is in essentie een ***haatboek,*** zionistische propaganda, bedoeld om jonge mensen (nog verder) te hersenspoelen. De auteur geeft er blijk van terzake volstrekt ondeskundig te zijn en geen benul van de werkelijkheid te hebben. Waar echte kennis ontbreekt, heeft ***Haat*** de overhand. Voor docenten een vernedering dergelijke rommel te onderwijzen en de aan hen

toevertrouwde jonge mensen aldus met deze ***eenzijdig haatvervulde desinformatie*** te vergiftigen.

Noten

[1] Rudolf, Dr. G. *Official German Record of Prisoners in Auschwitz Concentration Camp, May 1940 through December 1944.* http://www.heretical.com/miscella/rudolf.html

[2] http://www.emersonvermaat.com/

[3] McCallum, J. D. *Crime Doctor* [biografie Dr. Charles P. Larson] (Mercer, Wash.: The Writing Works, 1978), blz. 44-46, 59, 69; ook: Cobden, J. "The Dachau Gas Chamber Myth," *The Journal of Historical Review*, maart-april 1995, blz. 17-18.

[4] Breedeveld, J.H. *Holocaust Herzien, Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie.* Hfdst. 6 c *Tien bewijzen* tegen *Zes Miljoen.* Blz. 742 Gratis te downloaden op www.frissekijk.info

[5] Breedeveld, J.H. *Holocaust Herzien, Afscheid van de Joodse Holocaust-Versie.* Blz. 1033 e.v. Gratis te downloaden op www.frissekijk.info

[6] *Rapport van het Internationale Comité van het Rode Kruis over haar Activiteiten Gedurende de*

Tweede Wereldoorlog, Genève, 1948. Dit zeer uitgebreide verslag uit neutrale bron, bevat de bevindingen van twee eerdere verslagen: *Documents sur L'activité du CICR en faveur des civils detenus dans les camps de concentration en Allemagne 1939- 1945* (Genève, 1946), en *Inter Arma Caritas: the Work of the ICRC during the Second World War* (Genève, 1947).

[7] Rapport Poolse ondergrondse, *Archiv der Polnischen Vereinigten Arbeiterpartei*, 202/III, v. 7, blz. 120 e.v., geciteerd in P. Longerich, *op. cit.* (noot 285), blz. 438.

[8] Mattogno, Dr. C. Dr. Mengele und die Zwillinge von Auschwitz. http://www.vho.org/VffG/2005/1/Mattogno51-68.html

[9] Archief Auschwitzmuseum. Kubica, H. *»Dr. Mengele und seine Verbrechen im Konzentrationslager Auschwitz-Birkenau«.*

[10] *Time*, 1 juli 1985.